03/03/2019

Τι δε λέγεται για το άρθρο 3: Ό,τι εκεί αναφέρει “Ιησούς Χριστός”

/ Γνώμες

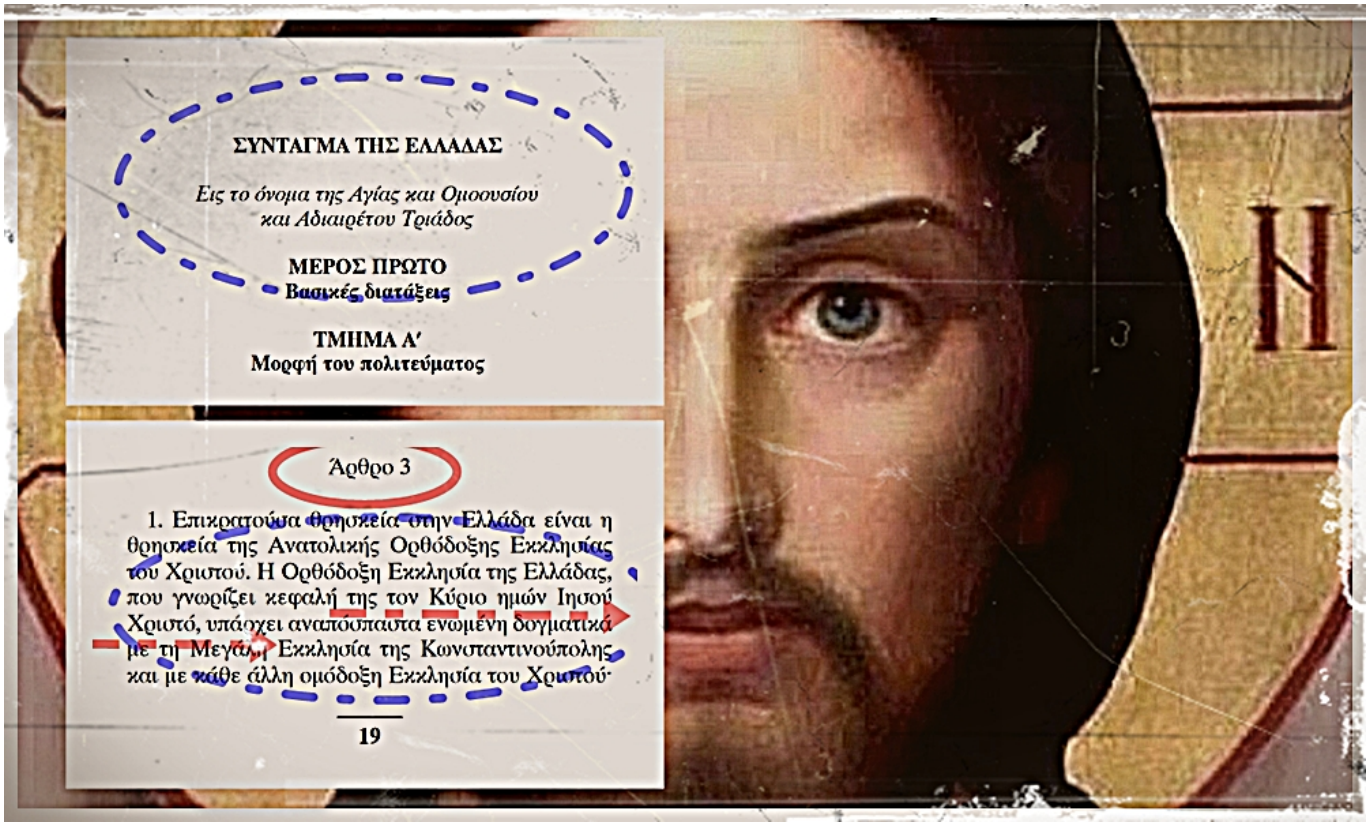

Του Κώστα Παναγόπουλου

Σιγά σιγά, όσο περνούν οι μέρες, μεγαλώνει ο θόρυβος της κλειδωνιάς από το κλείδωμα απέξω του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και του ονόματός Του.

Το κλειδί της πόρτας στρέφεται αργά αργά έως και τη δεύτερη ψηφοφορία της Βουλής των Ελλήνων κατά τα μέσα Μαρτίου 2019, όπου και αναμένεται να υπερψηφιστεί και πάλι η «ανάγκη αναθεωρήσεως», η οποία θα αποβάλλει εκτός αιθούσης «τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό», όπως ρητώς αναφέρεται το όνομα Του στην παρ. 1 άρθ. 3 του εν ενεργεία Συντάγματος της χώρας.

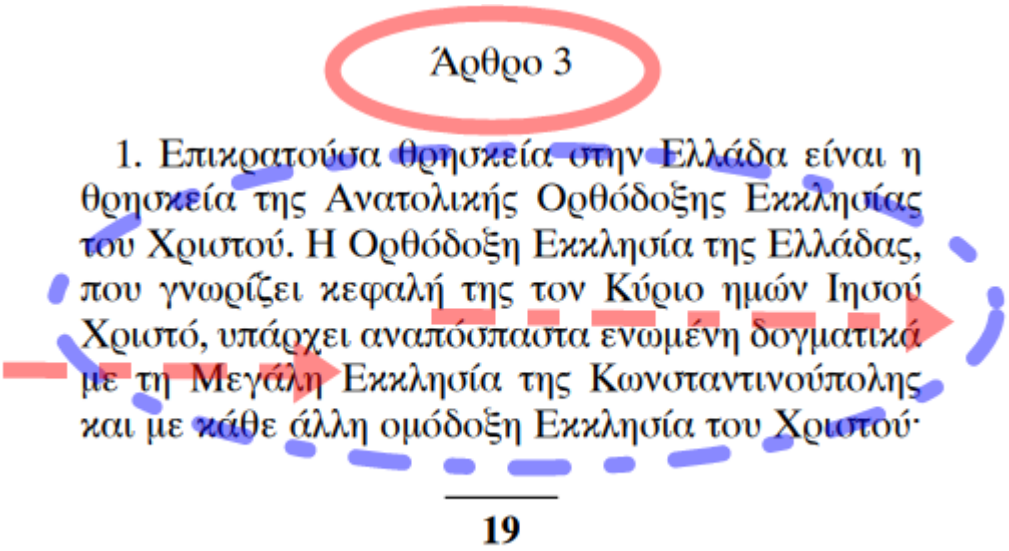

Άρθρο 3

1. Επικρατούσα θρησκεία στην Ελλάδα είναι η θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδας, που γνωρίζει κεφαλή της τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, υπάρχει αναπόσπαστα ενωμένη δογματικά με τη Μεγάλη Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης και με κάθε άλλη ομόδοξη Εκκλησία του Χριστού·

ΑΛΛΑ, ΟΜΩΣ, ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ έχουν τόση σημασία; Βεβαίως, διότι αυτές συνιστούν ομολογία, και, μάλιστα, εν προκειμένω, διαρκής και κληρονομούμενη από σε γενιά σε γενιά.

Μία ομολογία, για την οποία οι Μάρτυρες της Πίστεως εγδάρησαν, ξεριζώθηκαν, εκάηκαν, κανιβαλίστηκαν, έως του ακροτάτου ορίου της Αγίας Αγάθης – κοριτσάκι δεκαπέντε ετών – της οποίας ξεριζώθηκαν οι μαστοί με πυρωμένη σιδερένια τανάλια: πυράγρα! Οι δήμιοι με την πυράγρα συνέστρεφαν τον μαστό του κοριτσιού μέχρι να τον ξεριζώσουν από τη θέση του! Τον φρικτό πόνο διαδεχόταν η αιμορραγία.

Υπάρχουν τόσα πολλά παραδείγματα ανδρών, γυναικών, αγοριών, κοριτσιών, ακόμη και μωρών, που δεν έκαναν πίσω για το όνομα Του. «Θα μάς ελέγξουν όχι μόνον άνδρες, αλλά και νεαρές υπάρξεις και μωράκια μικρά» κρούει παλαιότερα τον κώδωνα ο μακαριστός Γέρων Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός, ο σύγχρονος αναμορφωτής της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Αγίου Όρους.

ΟΜΩΣ, ΔΕ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΝΟΜΙΚΑ κριτήρια απορούν, διότι, αν εμβαθύνει κανείς στην επίκαιρη απόπειρα αναθεώρησης του Συντάγματος, τότε, προσκρούει αναπόφευκτα σε αυτό που επισήμανε προσφάτως η Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων, όπως προκύπτει από τη νομική επεξεργασία του Θέματος εκ του νομικού της Συμβούλου κ. Γ. Κρίππα:

Τὸ ἄρθρο(3) τοῦ Συντάγματος (περὶ Θρησκείας καὶ Ἐκκλησίας) ἀποτελεῖ ΠΑΡΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ ΤΟΥ, ΚΑΙ, ΣΥΝΕΠΩΣ, ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ.

Προοίμιο εδώ, εννοείται το «Εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος», το οποίο προηγείται όλων των άρθρων του Συντάγματος, τα επιστεγάζει, ενώ, εξυπακούεται, ότι, βάσει της αντιλήψεως μίας ολόκληρης σειράς προγονών μας, εξ αυτού του Προοιμίου απορρέει ολόκληρη η επομένη αντίληψη όλων των συνταγματικών άρθρων και παραγράφων του Συντάγματος, αλλά, και, κυρίως, του άρθρου 3, ως σε απόλυτη συνάφεια με το Προοίμιον εις το πνεύμα των γραμμών του.

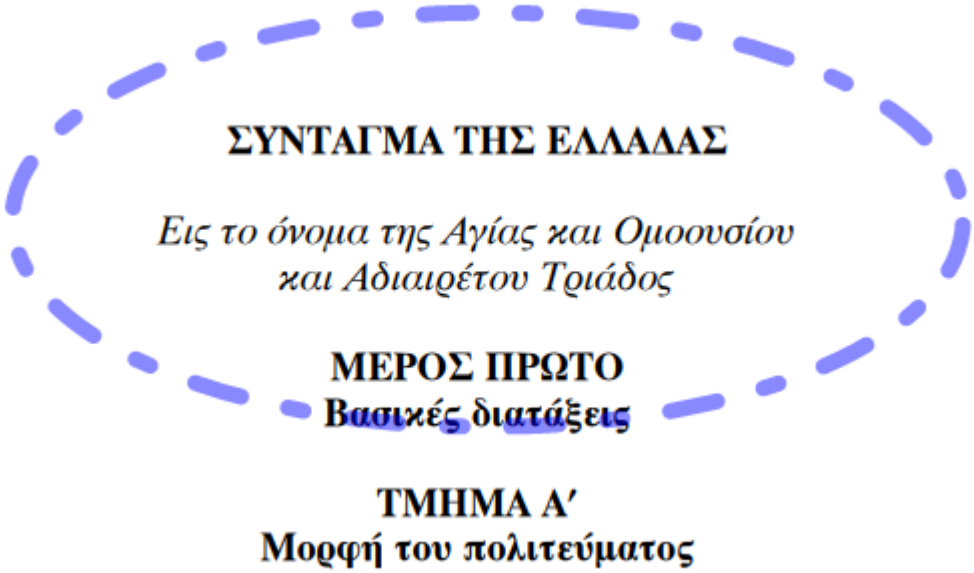

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου
και Αδιαιρέτου Τριάδος

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
Βασικές διατάξεις

ΤΜΗΜΑ Α'
Μορφή του πολιτεύματος

ΣΕ ΑΠΛΑ ΛΟΓΙΑ, ΧΕΙΡΟΠΙΑΣΤΑ, δε νοείται να αναθεωρείς – ούτε επιτρέπεται – ένα μεγάλο κεντρικό κλαδί ενός δένδρου – τόσο κοντινό στη ρίζα του – και τους καρπούς αυτού, χωρίς πρώτα να δηλώσεις ρητά ότι επιθυμείς να ξεριζώσεις ολόκληρο το δένδρο και τη ρίζα αυτού από τα πολύ βαθιά του.

Είναι θεμιτό δικαίωμα της πλειοψηφίας να υπερψηφίζει και να πλειοψηφεί, εφόσον αυτή υπερψηφίστηκε από τον λαό. Όμως, συνιστά και υποχρέωση της εκλεγμένης πλειοψηφίας να ερωτά υπέρ-επιμόνως τον λαό και να τον αφουγκράζεται σε βάθος, όταν πρόκειται να προβεί σε επαναλαμβανόμενη ψήφο «ανάγκης αναθεωρήσεως», η οποία αυτονοήτως κλειδώνει απέξω από το μέλλον μία ολόκληρη σειρά προγόνων μας.

Θα ήταν έντιμο, αν όσοι υπερψήφισαν ή θα υπερψηφίσουν την ανάγκη αναθεωρήσεως του άρθρου 3, προέβαιναν αμέσως στην εξής ρητή δήλωση: «Δηλώνουμε ότι μία ολόκληρη σειρά κακώς σκεπτομένων προγόνων μας, έκανε λάθος, επίστευε λάθος και σαφώς ελάνθανε στην αντίληψη της».

Το ρήμα «ξεριζώνω» ταιριάζει καλύτερα εδώ. Το ρήμα «αναθεωρώ», από πού προκύπτει από τα παρόντα που υπερψηφίζονται, ουδείς κατανοεί.